19/01/2024

Χειροτονία πρεσβυτέρου στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος – Ο Μητροπολίτης Συμεών για τους “στύλους” Ορθοδοξίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με την χειροτονία ενός νέου πρεσβυτέρου κορυφώθηκε η εορτή του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος. Ο νέος πρεσβύτερος π. Ιωάννης Μπουλιώτης χειροτονήθηκε από τον Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στα Γαλανέϊκα Λαμίας.

“Εκεί που θα διακονήσεις, θα διακονήσεις μονάχα με αυτό το εφόδιο. Την αγάπη και τον σεβασμό στον κάθε άνθρωπο. Απόλυτο σεβασμό και απέραντο σεβασμό. Και θα ενθυμείσαι ότι χειροτονήθηκες πρεσβύτερος την ημέρα του Αγίου Αθανασίου, αυτού ο οποίος έγινε στύλος Ορθοδοξίας. Πρόσεξε τη λέξη φοβερή! Στύλος. Αυτό έχουμε ανάγκη στην εποχή μας σήμερα. Από στύλους για να μας κρατήσουν όρθιους, για να μας κρατήσουν ζωντανούς, για να κρατηθούν τα μυαλά

μας στη θέση τους, για να κρατηθεί η ισορροπία, η ηρεμία, η γαλήνη μέσα στην καρδιά μας σε έναν κόσμο όπου τα πάντα έρχονται να τεθούν υπό αμφισβήτηση”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

“Πολλά μπορεί να φαίνονται ότι αλλάζουν, αλλά υπάρχουν κάποια πράγματα, τα οποία μένουν και θα μένουν πάντα σταθερά και κυρίως αυτό, το οποίο μένει και θα μας κρατήσουν είναι η μεταξύ μας αγάπη, είναι οι οικογενειακές μας σχέσεις, είναι το σπίτι μας, είναι η αγκαλιά του παππού μας και της γιαγιάς μας, είναι τα μνήματα των γονέων μας, είναι οι παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα. Κάποιοι τα χλευάζουν, κάποιοι τα θεωρούν ότι είναι οπισθοδρομικά, κάποιοι τα θεωρούν ότι είναι παρωχημένα. Εμάς δεν μας φοβίζουν ούτε οι ταμπέλες, ούτε οι στοχοποιήσεις”, υπογράμμισε σε ένα άλλο σημείο.

Στον εορτασμό του Αγίου Αθανασίου συμμετείχε ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Ρωγών** κ. Φιλόθεος. Παράλληλα, την ίδια ημέρα τελέστηκαν τα θυρανοίξια του Ιερού Παρεκκλησίου του Οσίου Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου στην πλατεία του Ιερού Ναού του Αγίου Αθανασίου στα Γαλανέικα Λαμίας.

Επίκεντρο του εορτασμού ανήμερα της εορτής του Αγίου, ήταν οι πόλεις της Λαμίας και της Στυλίδος, όπου πανηγύρισαν με λαμπρότητα οι δύο μεγαλοπρεπείς Ναοί του Αγίου Αθανασίου.

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου στα Γαλανέικα Λαμίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Όρθρο και ακολούθως τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ενώπιον και της Ιεράς και Θαυματουργού Ιεράς Εικόνος της Παναγίας Πεφανερωμένης, αντίγραφο της οποίας κατετέθη προ ημερών στο Ναό από την ομώνυμη Ιερά Μονή της νήσου Λευκάδος προς διηνεκή ευλογία των πιστών της Ενορίας και της πόλεως, συμπαραστατούμενος από τον Άγιο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγάθωνος Αρχιμ. π. Γερμανό Γιατσίδη και τους Πατέρες του Ναού.

Οι Ιερές Ακολουθίες τελέθηκαν παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών, καθώς και των αρχών του τόπου, του Δημάρχου Λαμιέων κ. Πανουργιά Παπαϊωάννου, του Αντιπεριφερειάρχου Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλία Σανίδα, Αντιδημάρχων του Δήμου Λαμιέων, Περιφερειακών Συμβούλων, του Διευθυντού της Β/θμιας Εκπαιδεύσεως Φθιώτιδος κ. Κωνσταντίνου Σπαλιώρα, εκπροσώπων του Στρατού, της Αστυνομίας και των Σωμάτων Ασφαλείας, μαθητών και μαθητριών σχολικών μονάδων της Ενορίας.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν χοροί ιεροψαλτών, παρουσία του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής της γείτονος Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Ηλία Καπέλα, του Διευθυντού του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέου Ιωακείμ, υπό την Διεύθυνση του Πρωτοψάλτου του Ναού, Καθηγητού κ. Σεραφείμ Κυρίτση.

Σε κλίμα συγκίνησης η εις Πρεσβύτερον Χειροτονία

Κατά την διάρκεια της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών σε κλίμα συγκίνησης τέλεσε την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Ιεροδιακόνου του Ναού π. Ιωάννη Μπουλιώτη, εγγάμου και αμίσθου κληρικού της Ιεράς Μητροπόλεως, αποφοίτου του Προτύπου Εκκλησιαστικού Γυμνασίου – Λυκείου Λαμίας «Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης».

Ο π. Ιωάννης στον σύντομο αλλά περιεκτικό λόγο του ευχαρίστησε εκ βάθους καρδίας τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την πατρική του στήριξη και αγάπη με την οποία τον περιβάλλει, τον πνευματικό του Πατέρα, Πρωτ. π. Παναγιώτη Σερέτη, Διευθυντή του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος για την καθοδήγηση, καθώς και τους πατέρες του Ναού του Αγίου Αθανασίου για την συμπαράσταση και την αγάπη τους.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στον λόγο του χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Οι αλήθειες της ζωής δεν βρίσκονται ούτε στην καλλιέπεια, ούτε στην ποσότητα των λόγων, αλλά βρίσκονται στην αλήθεια των πραγμάτων, βρίσκονται στην ειλικρίνεια, με την οποία προσεγγίζουμε το Μυστήριο του Θεού, στην ειλικρίνεια

και τιμιότητα, με την οποία στεκόμαστε ενώπιον του Θεού γνωρίζοντες ότι μπροστά Του, είμαστε ανάξιοι της αγάπης Του, μπροστά Του είμαστε πολύ λίγοι, ότι μπροστά Του είμαστε ασθενείς και αδύναμοι, ταλαίπωροι, ότι μπροστά Του είμαστε τα "ασθενή και εξουθενημένα" αυτού του κόσμου, τα "μωρά" αυτού του κόσμου, παραταύτα όμως ο Απόστολος των Εθνών Παύλος και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας βεβαιώνουν ότι «τα μωρά και τα ασθενή και τα εξουθενημένα εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά και δυνατά». Το μεγαλείο του Θεού επιλέγει ανθρώπους ασθενείς και αδυνάτους, για να γίνονται σκεύη εκλογής, όργανα μελίρρυτα για να διαλαλούν το Ευαγγέλιο του Χριστού, την Ανάσταση του Χριστού, την αγάπη του Χριστού να την κηρύττουν και να την φανερώνουν μέσα στον κόσμο.

Στον Θεό προσφέρουμε την ταλαιπωρία μας, στον Θεό προσφέρουμε τα χάλια μας, στον Θεό προσφέρουμε την αδυναμία μας, γιατί ο Θεός είναι που μας έχει διαβεβαιώσει ότι «η δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται». Ο Θεός είναι, ο οποίος μας έχει διαβεβαιώσει ότι «όταν ασθενώ τότε δυνατός ειμί».

Αυτό το μυστήριο της ασθένειας και της δύναμης είναι το μυστήριο της ιερωσύνης, αυτό το μυστήριο θα ζήσει πάνω στην Αγία Τράπεζα όπου και αν ιερουργείς και ιδίως στα μικρά χωριουδάκια της Μητροπόλεώς μας, στα οποία θα σε αποστείλω, για να διακονήσεις και να προσφέρεις το Ευαγγέλιο του Χριστού, το Φως της Αναστάσεως στους ανθρώπους. Ποτέ να μην υποτιμήσεις τον έναν, ποτέ να μην υποτιμήσεις τον παππού και τη γιαγιά, ποτέ να μην υποτιμήσεις τον άνθρωπο που κρατάει τις Θερμοπύλες στα μικρά χωριά της Μητροπόλεως μας, ποτέ να μην υποτιμήσεις κανέναν άνθρωπο αδελφέ μου π. Ιωάννη, γιατί στο πρόσωπο του κάθε ανθρώπου εικονίζεται ο Ίδιος ο Χριστός.

Στο πρόσωπο ανεξαιρέτως κάθε ανθρώπου, στο πρόσωπο του πονεμένου, του αμαρτωλού, του περιθωριακού, στο πρόσωπο του ανθρώπου που έχει περιπέσει σε σφάλματα, έχει κάνει λάθη, αστοχίες, αποτυχίες, αδυναμίες στο πρόσωπο του ανθρώπου που έχει παραξενιές, ιδιαιτερότητες, που έχει δυσκολίες, που έχει προβλήματα στη συμπεριφορά του, ακόμα και σε αυτά τα πρόσωπα μόνο το Χριστό θα βλέπεις γιατί εκεί είναι ο Χριστός.

Ο Χριστός εικονίζεται σε κάθε ανθρώπινο πρόσωπο όσο κι αν εμείς κι οι άνθρωποι αμαυρώνουμε το κατ’ εικόνα με τις αμαρτίες μας, με τα λάθη μας, με τις εσφαλμένες επιλογές μας.
Η Ιερωσύνη είναι μαρτυρία αγάπης και κατ’ εξοχήν ο ιερέας καλείται να ζει την αγάπη και αυτήν την αγάπη έζησες και θα ζεις πάντοτε και από τους ιερείς και πατέρες σέ εδώ του Ναού αλλά και από κάθε ιερέα και πατέρα της Μητροπόλεώς μας.

Αυτή την αγάπη θα λάβεις στα χέρια σου κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, τον Αμνό του Θεού, το Σώμα του Χριστού το ίδιο, την άφθαρτη, απέραντη, απερινόητη, απροσδιόριστη αγάπη του Θεού. Αυτήν την αγάπη θα κομίζεις μέσα στον κόσμο και με αυτήν την αγάπη θα καλείσαι να διακονείς παντού, αυτή την αγάπη θα χαμογελάς στον παππού και στη γιαγιά και θα σέβεσαι τους κόπους, τους μόχθους, τα βάσανα μιας ολόκληρης ζωής. Αυτοί οι άνθρωποι, που ζουν στα χωριά μας πατέρα Ιωάννη είναι από μόνοι τους ο καθένας μία εγκυκλοπαίδεια, ο καθένας από μόνος του είναι ένα έπος, καθώς έχουν πασχίσει για τη ζωή τους, έχουν πονέσει, έχουν κοπιάσει, πολλοί γεννήθηκαν και μεγάλωσαν ξυπόλητοι, πολλοί δεν μπόρεσαν να πάνε ούτε καν στο σχολείο, πολλοί δε μπόρεσαν να έχουν τις προϋποθέσεις που έχουν τα παιδιά σήμερα κι όμως στάθηκαν στα πόδια τους όρθιοι, μεγάλωσαν παιδιά, έζησαν οικογένειες, κράτησαν την παράδοση, τη γλώσσα, την πίστη, τον πολιτισμό. Απέραντο σεβασμό οφείλεις και οφείλουμε άπαντες στους ανθρώπους της λεγομένης τρίτης ηλικίας, στον πατέρα μας δηλαδή και στη μάνα μας, στον παππού μας τη γιαγιά μας.

Εκεί που θα διακονήσεις, θα διακονήσεις μονάχα με αυτό το εφόδιο. Την αγάπη και τον σεβασμό στον κάθε άνθρωπο. Απόλυτο σεβασμό και απέραντο σεβασμό. Και θα ενθυμείσαι ότι χειροτονήθηκες πρεσβύτερος την ημέρα του Αγίου Αθανασίου, αυτού ο οποίος έγινε στύλος Ορθοδοξίας. Πρόσεξε τη λέξη φοβερή! Στύλος. **Αυτό έχουμε ανάγκη στην εποχή μας σήμερα. Από στύλους για να μας κρατήσουν όρθιους, για να μας κρατήσουν ζωντανούς, για να κρατηθούν τα μυαλά μας στη θέση τους, για να κρατηθεί η ισορροπία, η ηρεμία, η γαλήνη μέσα στην καρδιά μας σε έναν κόσμο όπου τα πάντα έρχονται να τεθούν υπό αμφισβήτηση, το βλέπεις καθημερινά, το ακούς καθημερινά, η οικογένεια υπό αμφισβήτηση, οι θεσμοί υπό αμφισβήτηση, τα πάντα υπό αμφισβήτηση, τώρα πλέον έρχονται να θέσουν στους ανθρώπους και ερωτήματα αυτοαμφισβήτησης: Είμαι ή δεν είμαι, τι είμαι; Είμαι άνδρας, είμαι γυναίκα, είμαι κάτι άλλο; Είμαι έντομο, είμαι πτηνό; Σε λίγο θα ακούσουμε και άλλα πράγματα. Έρχονται…**

Έρχονται τα πάντα να τεθούν υπό μία απόλυτη σχετικοποίηση και μία απόλυτη αμφισβήτηση για να επέλθει η οριστική ζούγκλα, η οριστική ταραχή μέσα στον κόσμο . Ε λοιπόν σε ένα τέτοιο κόσμο, ένας τέτοιος κόσμος δεν μπορεί να σταθεί χωρίς στύλους, χωρίς κολώνες, χωρίς θεμέλια. Ένας τέτοιος στύλος καλείσαι να είσαι, γιατί «ο Χριστός ο αυτός και χθές και σήμερον και εις τους αιώνας». Πολλά μπορεί να φαίνονται ότι αλλάζουν, αλλά υπάρχουν κάποια πράγματα, τα οποία μένουν και θα μένουν πάντα σταθερά και κυρίως αυτό, το οποίο μένει και θα μας κρατήσουν είναι η μεταξύ μας αγάπη, είναι οι οικογενειακές μας σχέσεις, είναι το σπίτι μας, είναι η αγκαλιά του παππού μας και της γιαγιάς μας, είναι τα μνήματα των γονέων μας, είναι οι παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα. **Κάποιοι τα χλευάζουν, κάποιοι τα θεωρούν ότι είναι οπισθοδρομικά, κάποιοι τα θεωρούν ότι είναι παρωχημένα. Εμάς δεν μας φοβίζουν ούτε οι ταμπέλες, ούτε οι στοχοποιήσεις. Μόνοι μας βάζουμε τον ορισμό της ταυτότητάς μας και πορευόμεθα με το πρόσωπο ψηλά.** Και για ποιο λόγο πορευόμαστε με το πρόσωπο ψηλά; Γιατί έχουμε καθαρό μέτωπο κι ο λαός μας λέει: «καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται». Πορεύσου λοιπόν με το πρόσωπο ψηλά, περήφανος σαν Ρουμελιώτης παπάς και ιερέας, μ αυτή την υπερηφάνεια που δεν είναι έπαρση, δεν είναι αλαζονεία, δεν είναι περιφρόνηση του άλλου. Με αυτή την περηφάνια η οποία είναι αυτοσυνειδησία, αυτογνωσία, ξέρω ποιος είμαι, ξέρω από πού έρχομαι και ξέρω που πηγαίνω. Το ακούσαμε στο τέλος του Αποστολικού Αναγνώσματος «ου γαρ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν, αλλὰ την μέλλουσαν επιζητούμεν».

Αυτή είναι η πατρίδα μας, αυτός είναι ο προορισμός μας. Ας αφρίζουν τα κύματα, ας κουνιέται η γη συθέμελα, ας γυρίζει ο κόσμος ανάποδα εσύ να παραμείνεις στύλος, αφοσιωμένος πάνω στην Αγία Τράπεζα, να διακηρύττεις μέσα στον κόσμο όπου και αν είσαι, ακόμα και από τα βράχια και τις σπηλιές εσύ θα υψώνεις το Ευαγγέλιο και θα διακηρύττεις μέσα στον κόσμο «Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος νυν και αεί εις τους αιώνας των αιώνων».

Εμείς δεν ερχόμαστε στον κόσμο για να του πούμε τι να μην κάνει, δεν ερχόμαστε στον κόσμο για να κουνήσουμε το δάχτυλο και να το πούμε τι απαγορεύεται. Η Εκκλησία δεν έρχεται στον κόσμο για να στερήσει τη ζωή, δεν είμαστε χωροφύλακες και εισαγγελείς των ανθρώπων. Ερχόμαστε όμως στον κόσμο, για να του προτείνουμε τι να κάνει, για να του πούμε πως να ζήσει, για να του προσφέρουμε ζωή, πρόταση ζωής και «περισσόν ζωής» όπως λέει ο Ευαγγελιστής της αγάπης. Ερχόμαστε να δείξουμε στους ανθρώπους και να υπενθυμίσουμε ότι ναι, δεν έχουν διαλυθεί τα πάντα, ναι, δεν ξεχαρβαλωθεί τα πάντα, ναι, δεν έχουν γκρεμιστεί τα πάντα. Ναι, υπάρχει και ένας άλλος κόσμος που μπορεί να είναι αθέατος, αλλά είναι πολύ φωτεινός.

Είναι ο κόσμος της αγάπης, είναι ο κόσμος της πραγματικής αγάπης, όχι της αγάπης της εμπορικής, όχι της αγάπης που γίνεται ιδεολόγημα, όχι της αγάπης που γίνεται όχημα και εργαλείο άλλων επιδιώξεων. Της αγάπης, η οποία ανεβαίνει στο Σταυρό, της αγάπης η οποία δεν θυσιάζει τα δικαιώματα των άλλων, αλλά θυσιάζεται η ίδια, αυτοθυσιάζεται, αυτοστερείται. Αυτής της αγάπης είμαστε κομιστές και κήρυκες. Της αγάπης η οποία «ου ζητεί τα εαυτής», της αγάπης, η οποία «πάντα στέγει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει» της αγάπης ωστόσο και παρ’ όλο και συν αυτώ, η οποία «ουδέποτε εκπίπτει». Αυτό σημαίνει στύλος και εδραίωμα της Εκκλησίας και της Ορθοδοξίας. Αγάπη, η οποία ουδέποτε εκπίπτει. Σ αυτή την αγάπη σε προσκαλώ, σ αυτή την αγάπη θα σε πάρω από το χέρι, σ αυτή την αγάπη σε καλεί η Εκκλησία και αυτή την αγάπη να ζήσεις εσύ ο ταπεινός Ιωάννης, ο απλούς Ιωάννης. «Μακάριοι οι απλοί, μακάριοι οι ταπεινοί την καρδία, ότι αυτοί τον Θεόν όψονται».

Ζήσε αυτήν την αγάπη του Χριστού και θα είσαι βασιλιάς μέσα στον κόσμο, θα είσαι ο πλουσιότερος των πλουσίων, ο σοφότερος των σοφών, ο μεγαλύτερος των μεγάλων. Ζήσε την απλή αγάπη του Χριστού, σκόρπισέ την τοις πένησιν», όπως ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης, μοίρασε την παντού την αγάπη του Χριστού κι η αγάπη του Χριστού να ξέρεις πάντοτε θα σε σκεπάζει, η αγάπη του Χριστού θα σε δυναμώνει και η αγάπη του Χριστού θα σκεπάζει τα σκοτεινά σου σημεία και θα

φωτίζει τα φωτεινά σου σημεία».

Ακολούθησε σε κλίμα συγκίνησης ο εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του π. Ιωάννου, απάντων αναφωνούντων το Άξιος!

Ο Αγιασμός των θυρανοιξίων του Ενοριακού Ιερού Παρεκκλησίου

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, τέλεσε τον Αγιασμό των Θυρανοιξίων του Ενοριακού Ιερού Παρεκκλησίου προς τιμήν του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός Βησσαρίωνος του Αγαθωνίτου λίγες ημέρες πριν τον δεύτερο επίσημο εορτασμό της ετήσιας μνήμης του Οσίου. Ο τόπος ανέγερσης του Παρεκκλησίου ιδιαίτερα γνώριμος για τον Όσιο, καθώς λίγα μέτρα πιο πάνω, ο Όσιος για πολλά χρόνια ανέμενε στην στάση, η οποία υπήρχε εκεί, τα διερχόμενα λεωφορεία για την περιοχή του Δομοκού, όπου και περιόδευε κομίζοντας την Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Αγαθωνίτισσας, «ευεργετών και ιώμενος» τους πιστούς κατοίκους των χωριών του ορεινού Δομοκού.

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου στην πρωτεύουσα της Ανατολικής Φθιώτιδος, της Στυλίδος την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία τέλεσε προσκεκλημένος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ρωγών κ. Φιλόθεος, πλαισιούμενος, από τον Αρχιερατικό Επίτροπο Στυλίδος Αρχιμ. π. Μάξιμο Νικολόπουλο, τους Πατέρες της Ιεράς Μονής Αγίου Βλασίου Στυλίδος και τους Πατέρες του Ναού.

Πλήθος πιστών, με προεξάρχοντα τον Δήμαρχο Στυλίδος κ. Ιωάννη Αποστόλου, τους Αντιδημάρχους και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Στυλίδος, εκπροσώπων συλλόγων και φορέων του τόπου και μαθητών των Σχολείων της Στυλίδος υποδέχθηκαν με περισσή αγάπη και σεβασμό τον Θεοφιλέστατο και τον ευχαρίστησαν για την αγιαστική και τιμητική παρουσία του στον Ιερό Ναό και στην πόλη τους.

Στο κήρυγμά του ο Θεοφιλέστατος κ. Φιλόθεος με λόγους εγκάρδιους και ειλικρινούς αγάπης και σεβασμού, ευχαρίστησε τον οικείο Ποιμενάρχη, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών για την πρόσκληση και αναφέρθηκε στον τιμώμενο Άγιο Αθανάσιο και στα μηνύματα που εκπέμπει η εορτή και η προσωπικότητά του Αγίου προς την σύγχρονη τετταραγμένη εποχή μας.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ρωγών κ. Φιλόθεος μετά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, απήλαυσε την αρχοντική φιλοξενία του κ. Δημάρχου Στυλίδος και των Πατέρων των Ενοριών της πόλεως, ξεναγήθηκε στις ομορφιές της πόλης και

επισκέφθηκε προσκυνηματικώς την Ιερά Μονή Αγίου Βλασίου Στυλίδος.